

כן היה רצונו יתברך לזכותנו בהשחלות כטבא
מלדנו במיט יוס . שיכיה בהדרגה מזוקק
שנעמים . בכדי שיהיה גם מלדנו קיים לעד . וכן
בכל שנה ושנה נגמר הספירה הוא קביעת כתג
הק' הבע"ל . והוא לאות קיום ההנחיה שיראה
ה' טבארה עומדת לעד . ועל ידי פעולתו בעלות
הספירה שהוא השחלות טבארה הנפש בנחית
כסף לרוך מזוקק שנעמים . מובטחים אנחנו שה'
יגמור בעדנו לטובה . ומכאן לקדושת כתג הקדוש
הבע"ל בקדושה וטבארה . אמת וקיים לעד אמן :

וספרתם לכם בספירת השבת וגו' . הנה עיקר
מטת הספירה נאמר בסדרה הזאת .
כי במשנה חורב נאמר רק בקיור . כתו כל המטות
בשנו בערבות מואב בקיור . וכתו כל המטות
פרטותיה דמטות למימני יומי ושבועי . ושיכיו
חמימות . שדרש בכל מפרשה הזאת . יתבאר על
פי שהרגלנו לומר שכל סדרה שמיית רומז
לרפואה . עפי' מאמחז"ל (מגילה ח) מפני מה לא
שניחנה בשמיית שריכה קטורה לפיכך קבעוה
בשמיית . והנה לפנינו נשר נראה מטות המילה
לרפיך מרפואה . כי הדרגה לריכה רפואה לרפואת
את החינוך במציאה וכדומה . אבל באמת הוא שרש
החיקון והרפואה לנפש האדם בכל העמים . כי
כל עוד שלא נחחק הערלה נקרא פגום . וחיתוך
הערלה הוא החיקון והרפואה לפגם הזה . אך יען
כי נעשה על ידי אדם . לריך לרפואת את החחק
גם כן על ידי אדם . על ידי מציאה שענינו גם כן
שרש רפואת הנפש למצוין כל הדם הפגם אשר בקרבו
מלד הערלה . והוא עד יומא פגום מבשר הערלה .
כי הדם הוא הנפש . וגם בהכרח לעשות רפואת
הגוף ממע עי' איספלוית וכמון . אבל באמת עיקר
ענין המילה הוא שרש הרפואה לרפואת את הפגם
בגוף האדם . אשר הוא שרש כל מיני הקלקול חיו . ולזה
נקרא המלד האמת חמים . כמי' התהלך לפני והיה
חמים . חכו ג"כ ענין מטות הספירה שמתחלה להיות
חמים : חמימות חסיינה . היינו ג"כ לחקן כל מעי
פגמים שנעולם . להשלימם ולהקנים בחיקון גמור .
חכו ממע ענין המילה שניחנה בשמיית . לזה כתיב
המלד האמת בכל פרטי בסדרה הזאת שהיא השמיית .
וכמי' מצינו בכל סדרה שמיית ענין הזה חיקון
הפגמים . שהוא שרש הרפואה להשלים החסרון
ולעשוהו

האדם חיוה דבר שרץ חיקון ורפואה . יהיה מלד שרש
הקדושה שהוא קדושת השבת . שבת הוא מלזעוק
ורפואה קדושה לבא :

איתא במדרש אמרוה כי אמרות טבירות וכו' .
אמרות ביו חין טבירות . אלא מלך בוד' אמר
לאנשי המדינה . למחר אני בונה לכם מרחלאות
כו' . כיכן הוא ויכן אמרותיו . אבל הקדוש
ברוך הוא חיו כן אלא וכו' אלהים אמת . למה .
אמר ר"א שהוא אלהים חיים ומלך עולם . המדרש
הוא לומר דרשוני . כי מה שייכות יש בזה להכירה
כי מה הנחיה יש בה . וי"ל כי כל הסדרה הזו
הוא על טבירה ברי' שיטברו עצמם מכל פגם
וסיג . בראשונה מוצר להגים להוצר מטומאה .
ואח"כ שלא ישיה מוס בקדשים . ושלא יקרבו
לקדש בטומאה הנוף . ואח"כ הפירה העומר לכלל
ישראל . כדי לטברו מכל סיג ופגם . ובא"ע ישראל
המחנוק בזה . טע יטע לבנו בחשבו מה כחי
כי חיתג באוכל לטבר עצמי ושיהיה באמת וקיים
לעד . אך מזה בעצמו שהשי' הוא המלד עי' .
וחסן מאהנו פעולת הטבירה . היא ההנחיה
ללדנו שיכיה קיים לעד . כמי' יראת כי טבירה
עומדת לעד . ח"פ המדרש וכו' אלהים אמת .
למה שהוא אלהים חיים ומלך עולם . ביהר בזה
שהשי' מלדו הוא מוכן תמיד לטבר נפשות ישראל .
והלא רצונו והפלו קיים לעד . ומאחר שהוא יתברך
הוא המלד ויחזיר אהנו על הטבירה שטבר עצמינו
מלדנו . זה גושא הנחיה נאמנה היא לכלל ישראל .
בכאשר ישחלוו בטבירה הנפש . ובפרט בימי הספירה
שיטברו בזה שבע שבתות חמימות . יעלה צידיו
להיות טבירים למי אלהים חיים ומלך עולם .
כמי' ואחם הדבקים בה' אלהים חיים כלכם
ביום . ועי' אמרו ז"ל אשריכם ישראל מי מטבר
אחכם אביכם שנשמים . וכל זה מכפסוק אמרות
הי אמרות טבירות וגו' מזוקק שנעמים . שהוא ענין
קדושה חג השבועות . שאינו חלוי בקביעות צפי' .
רק במטות ימי הספירה . ויום החמשים נחקדש
לחג . חס האות על קיום ההנחיה שטברחנו
נגמר בקיום לעד . כי אמנם כן ביציאת מצרים
חיבק ילאו ממ"ט ש"ט . ונפקו מרחא דטעון אוחזק .
ועאלו ברזא דמהימנותא בלי הדרגה . כמי' ופסחתי
עליכם כידוע . וזה היה מלד כשי' . אך

ח

ולעשותו חמים . שהוא עיקר ענין מצות מילה שהוא דרגה חמינאה . וכנ"ל וז"ל חמים . צ"ל בראשית הסדרה השמינית הוא וישלח . ונרמז בו הענין היה צ"ל ויבא יעקב שלם . ואמרו ז"ל שלם בגופו שלם בממנו שלם בתורתו . היינו כי אהע"ה היה הראשון בגלותו להיות חמים ע"י מצות מילה . ויעקב אה"ה כבר נולד בכח הזה כידוע . אך ידוע הענין הנרמז צ"ל ויגע בכף ירכו . ובזוה"ל בכף ירך יעקב אה"ה נעלמו לא נגע ולא פגע שום החמלה שליטת כח הכיפוף . לעשות בו אחי פנס ח"ו . אך ידוע מאמר ח"ל נגע בצדיקים כו' . היינו בר"ה לעשות פנס במדת יסוד לדיק ביו"ל ירך יעקב ח"ו . ונגע בכף ירכו כידוע בספרי . שכל מיני קלקולים המתהווים ח"ו עד כיום הוא ע"י המעשה הזאת . אמנם השי' בעלמו העיד על יע"ה . כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל . היינו שנהגנו יעקב אה"ה עליו . בסוף כל סוף יחיד חיקון לפגם הזה בכל נפשות ישראל עד סוף כל הדורות . וזהו ויבא יעקב שלם וכנ"ל . וזהו עיקר ענין המילה דרגה חמינאה . ולזה נרמז זאת בפרשת וישלח שהוא הסדרה השמינית וכנ"ל . בספר שמות . הלוי . שם נאמר ועשית מזבח מקטר קטורת . וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה . היינו שיש יום אחד בשנה שמקריבין בו קרבן שהוא חיקון כללי על כל מיני קלקול ופגם שבעל השנה . כי כל הקרבנות מכל השנה היו על דברים פריים . ואף הקרבנות ליבור היה לחקן דברים פריים . כמו במינוי זה בא לכפר על טומאת מקדש וקדשיו . וכדומה . ואף קרבן יוכיח היה חיקון כללי על כל מיני פגמים שבעל השנה כולל . של כל נפש מישראל . ובסדר ויקרא . אמור היא השמינית . ונרמז בה חיקון כל מיני הפגמים מתחילה ועד סוף . התהלה הסדרה לנפש לא יטמא . היינו להזכיר את הנפשות הקדושות הנקראים כהנים . שלא יכיה בהם ח"ו שום החמלה פגם ח"ו . אף בדבר שי' לו חיקון ע"י טהרה . ואח"כ כתיב איש אשר בו מוס לא יגע להקריב . כי כל מעש נמשך מאחרי פגם צהר . יראה שלא להכניס הפגם בהקדשים חלילה . רק שהקדשים יהיו שלימים מכל פגם . ואח"כ כל אשר בו מוס לא תקריבו . שיהיה הקרבן נופא בשלימות הקדושה . ואח"כ המלות ספירה . שכל ענינה הוא להקן כל מיני פגמים וכנ"ל . ולזה בסוף הסדרה הולא את המקלל . שלכאורה לא יובן מה ענינה בסדרה

הזאת . שמדבר רק מעניני קרבנות . ובדברינו יובן כיטב . שאחר שמונה הכתוב כל האזהרות שלא יכיה שום פגם בעולם בעניני הקדושה . ואף אם ח"ו אירע אחי פגם . צריכה ענה לחקון בדרך כלל שהוא ע"י מצות הספירה . כתיב אח"כ . הולא את המקלל . הוא ג"כ לצורך חיקון נפשות ישראל מכל סיג ופגם . שיהיו עדכ שלימה טהורים וקדושים בלי שום פגם כלל . והוא לבשר את הכע מקרב ישראל . שאיש אחד שה"י בין כל העדה הקדושה שיהיה לו . אשר הפגם שלו באמת אינו יכול להחזקן מלך חולדתו . בן איש מזרי . אף כי באמת עפ"י דת"ק היה נקרא גם כן בן האשה הישראלית . הזאת הוא הועיל לו שנידון בעו"ה עפ"י דת ישראל . אבל בשרשו לא היה באפשרות שיחזקן מלך שהוא בן איש מזרי . ולזה לזה השי' הולא את המקלל . היינו מתוך כלל ישראל . בכדי בעדת ישראל יהיו עדכ שלימה קדושה וטהורה בלי שום סיג ופגם כלל . כי שרש נפשות ישראל לא בן הוא . רק אדרבה גם אם ח"ו אירע אחיזה פגם יש לו חיקון ולא ידח מהם נדח . ובזוה"ל בכל שנה כשקורין את הסדרה הזאת . שכל ענינה מתחילה ועד סוף רומז על חיקון הפגם . והוא בימי הספירה . שזה כל ענינה . בזוה"ל יש החשירות למעלה לחקן את כל מיני פגם של כל נפש מישראל . ולטבחנו ולקדשנו בקדושתו העליונה . ויקיים בנו מאמצי' (יומא ל"ט) אדם מקדש עלמו מעט . מקדשין אותו הרבה . מלמטה מקדשין אותו מלמעלה . אח"כ :

ולקחת סולת ואפית וע' . ביום השבת וע' . סאת בני' ברית עולם . כבר דברנו מזה . כי הסדרה השמינית הוא צהר דברית קדישא דרגה חמינאה . ולכן בסדרה הזאת שיהיה השמינית שנת"כ נאמר פ' הקרבנות . שניין קרבן טורה על קדושה ו' . [* כידוע מוזכ"ק בכמה מקומות שנקרא רעוא דקרבנא] . ולכן גם בפרשת פנחס שיהיה השמינית שבעת במדבר . נאמר ג"כ פרשת הקרבנות . ולכן נאמר בסדרה הזאת גם ענין כידור לחם הפנים ובקטרת הבזיין . שהוא בש"ק . שהוא רחל דברית קדישא . [* כידוע מוזכ"ק . זכור את יום השבת דא איהו רחל דברית קדישא כו' . יעו"ש] . ולכן מכיים ביום השבת וגו' מאת בני' ברית עולם : ולקחת

ה